

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
36	Akkoordenleer	Chord voicings en akkoorden-samenklank - Deel 12

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de GuitarJan.com nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website GuitarJan.com je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

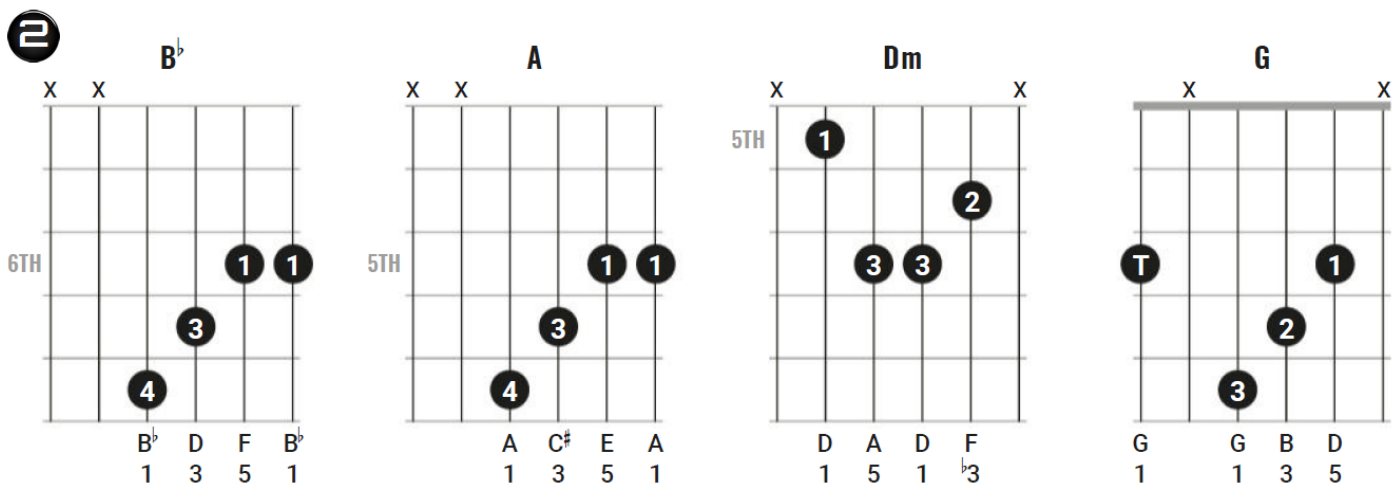
Chord voicings en akkoorden-samenklank - deel 12

In deze “Deep Dive” uitgave kijken we opnieuw naar de akkoordenstijl en *voicings* van John Lennon, de stuwende ritmegitarist van de Beatles, met een goed oor voor originele akkoorden. Voor deze “Deep Dive” gaan we het psychedelische territorium van de muziek van John Lennon bekijken. In de vorige “Deep Dive” hebben we gezien van welke akkoordprogressies en *voicings* John Lennon in zijn Beatles tijdperk veel gebruik heeft gemaakt. Het blijft fascinerend zoals John Lennon in het Beatles-tijdperk het gitaarspel benaderde, zowel in de nummers waarin hij de *lead* gitarist en componist was, als in de door Paul McCartney geschreven nummers, waaraan hij zijn steentje bijdroeg. De psychedelische componeerstijl startte bij John Lennon al in de latere jaren bij de Beatles, en hij vervolmaakte deze nieuwe componeerstijl in zijn solo periode, die op de *Fabulous Four* periode uit Liverpool volgde.

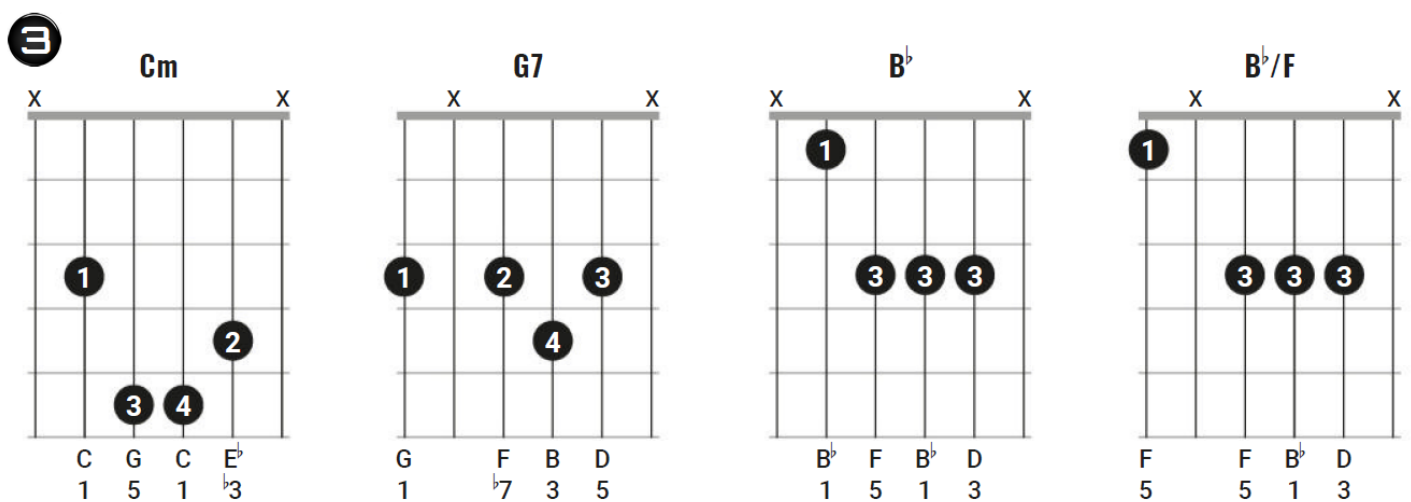
The image shows four guitar chord diagrams on a six-string fretboard. Each diagram includes a circled number indicating the starting fret, a chord name above the fretboard, and a legend below with fingerings and string muting (X for muted, O for open).

- 1 A^b**: Fret 1. Legend: A^b 1, A^b 1, C 3, E^b 5.
- 2 A^b/G^b**: Fret 2. Legend: G^b $\flat$ 7, E^b 5, A^b 1, C 3.
- 2 Fm7**: Fret 2. Legend: F 1, E^b $\flat$ 7, A^b $\flat$ 3, C 5.
- E^{Aug}**: Fret 0. Legend: E 1, E 1, G[#] 3, C $\sharp$ 5.

Naarmate de carrière van The Beatles voortschreed, brachten ze meer en meer toetsenbord georiënteerd spel in hun muziek. Voorbeeld is gebaseerd op de harmonische progressie van een toetsenintro. Speel ieder akkoord door eerst de basnoot te spelen, daarna de rest van het akkoord in arpeggio-vorm. Het dromerige karakter van deze akkoordprogressie komt direct uit het psychedelische tijdperk en het gebruik van slash chords, mineur septiem en vermeerderde akkoorden laat zien hoe John Lennon zich verder ontwikkelde.

Later in zijn carrière als *songwriter* begon hij te experimenteren met toonladder modulaties in zijn composities. Voorbeeld 2 is geïnspireerd op een gitaarintro dat Lennon heeft geschreven, en je moet deze akkoorden kortaf, een beetje bijtend, spelen, waarbij de druk van de speelhand (*fret hand*), bij iedere *downstroke* even loslaat. De progressie is in de D mineur toonladder maar, als je het G akkoord wat langer vasthoudt, kun je moduleren/van toonladder veranderen naar bijvoorbeeld C mineur voor voorbeeld 3.

Je kunt de progressie herhalend spelen, om er een vier-maten patroon van te maken. Begin met de basnoot van ieder akkoord, gevolgd door een slag naar beneden (*downward strum*). Je zou nog kunnen experimenteren met het uitvoeren van de progressie in een walsvorm door de akkoorden drie tellen in een maat te spelen, met een tweede slag naar beneden. Als je het lastig vindt om drie snaren tegelijk met je ringvinger in te drukken voor de B $\flat$ akkoorden, gebruik in plaats van alleen de ringvinger de middelvinger, ringvinger en de pink, om de noten op de gitaarhals te positioneren.

Voorbeeld 4 kun je het beste op een akoestische gitaar spelen, met een standaard slagritme, en net zoals in voorbeeld 1, is er nu ook weer een vermeerderd akkoord in de progressie opgenomen. Het idee van deze progressie is dat je teruggaat naar A aug(mented), als je het A sext (A6) akkoord hebt gespeeld. Daarna kun je verder met D en D mineur sext akkoord. De progressie is in de A majeur toonladder, en D is het IV^{de} akkoord, meestal genoteerd als IV. Akkoord IV laten volgen door een IV mineur akkoord is eigenlijk een Beatles cliché, je zult het karakteristieke Beatles geluid wel herkennen als je de progressie speelt. Het E majeur akkoord lost op in het A majeur akkoord aan het begin van de progressie.

4

A

X 0 X

A E A C#
1 5 1 3

A^{Aug}

X 0

A F A C# F
1 #5 1 3 #5

A6

X 0

A E A C# F#
1 5 1 3 6

D

X X 0

D A D F#
1 5 1 3

Dm6

X X 0 0

D A B F
1 5 6 b3

E

0 0 0

E B E G# B E
1 5 1 3 5 1